

Budapest, 1909. november 21. – Curitiba, Brazília, 2000. augusztus 12.

Arisztokrata családból származott. Egy évig, Párizsban az Écoles des Seance Politique hallgatója, két évig Bécsben, a konzuli akadémián tanult, majd egy évet járt a debreceni Magyar Királyi Gazdasági Akadémiára, s vele párhuzamosan a miskolci jogakadémiára. Apja halála után 3000 kat. hold földet örökölt, s azon gazdálkodott 1945-ig. A háború után, bár birtoka szétosztásra került, 300 kat. holdat az ellenállási mozgalomban játszott szerepéért megtarthatott. 1937-ben megalapította Az Ország Útja című folyóiratot, amelyet 1943-ig szerkesztett. 1937-ben a konzervatív-liberális eszméket ápoló Deák Ferenc Társaság elnökévé választották. A Teleki-kormány szociális tanácsadóvá kinevezte Szatmár vármegyébe; egyidejűleg igazgatóként a Szatmári Népjóléti Szövetkezetet is irányította. 1939-ben Teleki Pál miniszterelnök lehetővé tette számára a Kis Újság megvételét, fő-, illetve felelős szerkesztőként jegyezte az újságot, amely 1941-től a Magyar Parasztszövetség, később a kisgazdapárt félhivatalos lapjaként jelent meg, 1943-tól a baloldali ellenzék, a függetlenségi és népfrontmozgalom egyik orgánumává vált. Részt vett a Magyar Történelmi Emlékbizottság előkészítő tárgyalásain, aláírta az eredeti felhívástervezetet, de a nyilvánosságra került felhíváson már nem szerepelt a neve. 1944-ben, a német megszállás után önként visszaadta a lapengedélyt, illegalitásba vonult és bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba. Tildy Zoltán és Nagy Ferenc megbízásából ő képviselte a Független Kisgazdapártot a Magyar Front Intézőbizottságában. 1944 szeptemberében ellenezte a Nemzeti Parasztpárt fölvételét a Magyar Frontba, mert úgy tartotta, az megbontja a parasztság egységét. Kapcsolatot tartott a Békepárttal (Markos Györggyel), a Szociáldemokrata Párttal (Szakasits Árpáddal), Bajcsy-Zsilinszky Endrével, a horthysta úgynevezett Kiugrási Irodával, a Külügyminisztérium németellenes körével (Szegedy-Maszák Aladárral) és a legitimistákkal (gróf Pálffy Gézával). Nagy Jenő ezredes és csoportja az ő révén került érintkezésbe a Magyar Fronttal. Fenntartotta az összeköttetést a kisgazdapárt vidéki vezetőivel, közöttük Kovács Bélával. 1944. október 15-én az ő feladata volt a Lakatos-kormány által a Gyűjtőfogházból szabadlábra helyezett politikusokat, így Bajcsy-Zsilinszky Endrét, Baranyai Lipótot, Nagy Ferencet tájékoztatni és Bereczky Albert lakására kísérni egy náciellenes koalíciós kormány megalakításának előkészítésére; a Szálasi-puccs miatt azonban a kormányalakításra nem került sor. 1944. október 15. után részt vett a katonai ellenállás megszervezésében, kapcsolatban állt a Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottságával és a katonai vezérkarral. 1944. november 22-én a véletlenül múlt, hogy a nyilasok a katonai vezérkar tagjaival együtt nem tartóztatták le Tartsay Vilmos lakásán. 1945 januárjában az FKGP budapesti szervezete intézőbizottságának tagja, majd az I. kerületi pártszervezet elnöke lett. 1945 márciusától 1946. március 12-ig a Kis Újság, a kisgazdapárt hivatalos lapja főszerkesztője; egy ideig a párt sajtófőnöke is volt. 1945. augusztus 20-án beválasztották az FKGP Országos Intézőbizottságába. 1945. június 24-től tagja az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek. 1945. október 7-én bekerült a budapesti törvényhatósági bizottságba, ahol tagja a kisgazdapárti frakció intézőbizottságának. 1945. november 4-től a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselő, bekerült a parlament politikai bizottságába. 1946. március 12-én – a Baloldali Blokk nyomására – leváltották a Kis Újság éléről. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondatása és a kisgazdapárt felső vezetésében

bekövetkezett baloldali fordulat után – 1947. június közepén – elhagyta az országot. Az FKGP Politikai Bizottsága kizárta a pártból; 1949 januárjában megfosztották az állampolgárságától és a vagyonától. Először Franciaországban telepedett le, kinevezték a francia rádió magyar adásának vezetőjévé. Majd az amerikai hadsereg egyik németországi intézményénél dolgozott, 1951 augusztusában a magyar osztály vezetőjeként a müncheni Szabad Európa Rádióhoz került. Auer Pállal együtt bekapcsolódott az Európai Egységmozgalomba, ő látta el a kelet-európai titkári teendőket. A Magyar Parasztszövetség Emigrációs Szervezete és 1949-től a Magyar Nemzeti Bizottmány tagja. 1950–1953-ban a Szabad Európa Rádió magyar adásait irányította Münchenben. 1954 augusztustól a SZER igazgatójának tanácsadójaként dolgozott New Yorkban. 1961. októberben visszavonult minden politikai tevékenységtől. Brazíliában telepedett le, harminc főt foglalkoztató műanyag cikkek gyártó üzemet alapított. 1990-ben visszakapta magyar állampolgárságát.